

ПРЕС КЛИПИНГ

15. август 2018.

НАСЛОВИ

"Вучић и Дачић присуствовали, не зна се разлог одсуства Брнабић"(стр.3)

Раст минималца неминован, процентима ће ломити копља(стр.4)

Просветни радници о платним разредима(стр.5)

"Бор" хоће седам, а ПКБ један купац(стр.6)

Шта ће бити са радницима у погону Вакер Нојсена? (стр.6)

Радници Гумопластике у штрајку осам месеци(стр.7)

"Вучић и Дачић присуствовали, не зна се разлог одсуства Брнабић"

Београд -- Челници две највеће синдикалне организације у Србији критиковали су представнике владе да не присуствују седницама Социјално-економског савета.

ИЗВОР: БЕТА

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је по завршетку седнице СЕС у понедељак да је у том телу постигнута сагласност да се закон којим су умањене плате у јавном сектору укине, "јер је постигнут циљ".

"Очекујемо да предлог о укидању закона којим су смањене плате запосленима у Фонду за пензијско и инвалидско осигурање (ПИО), у Фонду за здравствено осигурање, комуналним предузећима, пошти и другим установама прихвати влада, али је главни проблем што седницама СЕС-а не присуствују премијер и министар финансија", рекао је Орбовић.

Истакао је да су Александар Вучић и Ивица Дачић када су били премијери присуствовали седницама СЕС-а, а да не зна за разлог одсуства Ане Брнабић, "осим ако то није став Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД)".

"Ако сматрају да СЕС нема капацитет да расправља о важним питањима, нека то кажу и то је поштено", рекао је Орбовић и додао да је министар просвете предлагач 11 важних закона, а да ни о једном СЕС није имао прилике да се изјасни.

Председник Уједињених гранских синдиката "Независност" Зоран Стојиљковић придружио се Орбовићевој критици тога што представници Министарства финансија и премијер ретко присуствују седницама СЕС-а и рекао да се не зна њихово мишљење о појединим законским предлозима, па се тако и иницијатива о укидању закона о умањењу зарада оних који их примају из буџета годину дана провлачи по седницама без ефекта.

"Представницима Владе су важнији Међународни монетарни фонд (ММФ), НАЛЕД, Америчка привредна комора, него СЕС. Не умањујем њихов значај, али треба дефинисати која је надлежност Закона о СЕС-у јер га једни широко тумаче, а други превише уско", рекао је Стојиљковић.

Додао је да ће синдикат појачати притисак, у који спада и напуштање седнице СЕС-а, како би натерао Владу Србије да својим присуством и радом учини СЕС ефикаснијим.

"Наш предлог је да се о текућим питањима брзо договарамо са премијерком, а не преко голуба писмоноше", рекао је Стојиљковић.

Министар рада Зоран Ђорђевић је рекао да је министар финансија Синиша Мали оправдано одсутан јер је на службеном путу и да је обећао да ће активно учествовати у раду СЕС-а, а да је за премијерку договорено да присуствује тематским седницама.

Раст минималца неминован, процентима ће ломити копља

Извор: Дневник

НОВИ САД: Ускоро би требало да почну разговори о висини минималне цене рада у Србији, односно минималној заради која би требало да важи од почетка наредне године.

Да ли ће запослени у Србији који сваког месеца раде за минималац – а процењује се да их је око 350.000 – имати већу плату и колико, сада се не зна, али је сигурно да ће се знати брзо. Наиме, до 15. септембра би о новој цени рада требало да се договоре представници синдиката и послодаваца, а у супротном ће одлуку донети Влада Србије.

Сада важећа минимална сатница је 143 динара, а да ће се ове године минималац бити обрачунавати на основу те сатнице знало се од прошле године у ово доба, када је постигнут договор да се с тадашњих 130 динара, сатница повећа 13 динара, односно десет одсто. Тако сада највиши износ минималне зараде, у месецима када има највише радних сати, достиже 26.312 динара, док је у месецима с најмање радних сати 22.880 динара.

Како каже председник Савеза самосталних синдиката Војводине Горан Милић, минимална цена рада у Србији одавно је престала да буде економска категорија и заправо је социјална категорија, и наглашава да је повећање минималне зараде неминовност. По његовим речима, ускоро ће, као што је и предвиђено Законом о раду, почети преговори између послодавца, синдикати и представника Владе о утврђивању висине минималне зараде, а представници синдиката ће се у преговорима залагати за то да минималац буде виши.

Реално је да се садашња минимална сатница са 143 динара повећа, а сваки износ испод 160 динара био би поражавајући, каже Милић. Како додаје, зато очекује да минимална сатница неће бити испод 160 динара, а нада се већој цифри.

Он указује на то да је прошле године минимална зарада повећана десет одсто, што је био добар проценат повећања, али је, номинално, повећање било заправо веома мало.

Веома спора узлазна путања минималца

У протеклих неколико година минимална сатница увећана је тридесетак динара па је извесно да је узлазна путања минималца веома спора. Пре шест година минимална сатница била 115 динара, потом је 2015. године увећана шест динара, на 121. Након тога, 2017. године минимална зарада исплаћивана је уз сатницу повећану девет динара и износила је 130, а највеће повећање минималца – 13 динара – важи од почетка ове године.

Минимална зарада веома је ниска, што је потпуно јасно само кад се погледа податак о трошковима који спадају у минималну потрошачку корпу. За то је месечно потребно око 37.000 динара, па проста рачуница каже да трошкове минималне потрошачке корпе не покрива једна минимална зарада већ је потребна око 1,5. Да би минимална зарада могла да прати трошкове минималне потрошачке корпе, сатница би требало да буде око 200 динара, а то је износ који се свакако не може достићи. Уколико се прате параметри који су пресудни за одређивање висине минималне зараде и које предвиђа Закон о раду – раст индустријске производње и инфлација – свако повећање минималца мање од десет одсто било би поражавајуће.

Дакле, уз евентуално повећање минималне цена рада на 160 динара по сату, минималац би био око 3.000 динара виши. У том случају би у месецима с највише радних сати – 184, највиши

минималац био 29.440 динара, док би се у месецима с најмање радних сати – 160, у коверте оних који раде за минималац сместило 25.600 динара.

Д. Млађеновић

Просветни радници о платним разредима

НОВИ САД –

Иако најављен као уредба која би од нове године требало да уведе ред и равнотежу по питању зарада у јавним службама, правилник о платним разредима, који је у изради, за сада је унео само немир и то међу просветне раднике, па се доводи у питање и почетак школске године. Највећа замерка синдиката је што се, како кажу, Уредба прави мимо њих и што о својој судбини сазнају из медија.

Ермидин Елезовић као професор у Електротехничкој школи "Михајло Пупин" ради 15 година. Исто толико гаји и наду да ће једног дана од своје плате моћи пристојно да живи. Од најаве увођења платних разреда, очекује управо то.

"Сви просветни радници, па и ја са њима, очекујемо бољи материјални положај пре свега и желимо само да се изједначимо са осталим државним службама, знате у просвети имате 69,4 одсто високо образованих кадрова. У самом старту ми имамо мање плате у односу на наше колеге који раде у другим државним институцијама", каже Ермидин Елезовић, ЕТШ "Михајло Пупин".

Представници синдиката са скепсом гледају на израду правилника о платним разредима, због тога што се, како кажу, он прави без њиховог учешћа. Позив ресорног министарства на преговоре очекују, а први захтев биће да се просветни радници изместе из сада предвиђене 8. платне групе.

"Сматрамо да је потребно да нас преместе у девету платну групу, да човек који је завршио факултет да ли је лакар или је професор има исти почетни коефицијент, а даље да се ти коефицијенти деле по специјализацији и осталом, што имају лекари, односно, ноћни рад, а професорима по звању и наравно у обе групе по годинама радног стажа", каже Звонимир Јовић, Унија синдиката просветних радника Војводине.

Министар Младен Шарчевић јуче је најавио да ће прилику да изнесу своје захтеве представници синдиката добити у наредним данима, додајући да флоскула ми смо незадовољни сви су бољи од нас, не стоји.

"Мора се ући у матрицу. Ја нисам формирао матрицу него ме је затекла, а она каже да никоме плата не може бити смањена, може ући од постојећих нивоа па навише. Ми имамо намеру да преко 25 одсто људи одмах уведемо у прву педагошку категорију, што значи аутоматски и већи платни разред", каже Младен Шарчевић, министар просвете, науке и технолошког развоја.

Према ранијим најавама, Уредба о платним разредима требало би да буде усвојена до краја септембра, а са њеном применом почеће се од 1. јануара.

"Бор" хоће седам, а ПКБ један купац

С. Б.

Откуп техничке документације за приватизацију показао да су две компаније занимљиве инвеститорима, МСК чека нови круг

ЗА приватизацију Пољопривредне корпорације "Београд" засад је једна компанија. Само је она откупила техничку документацију. Колико ће заиста бити и понуда знаће се тек 10. септембра, када истиче рок. О стратешком партнерству са РТБ "Бор", међутим, размишља чак седам компанија. Они имају рок до 20. августа да поднесу конкретне понуде.

Судећи по глобалним економским кретањима и искуствима са "Железаром Смедерево", оцењује Драган Стевановић, државни секретар у Министарству привреде, Кинези би могли да буду најозбиљнији понуђачи.

- То, ипак, зависи од понуда које ће бити отворене 20. августа - рекао је Стевановић. - Заинтересоване су компаније са свих страна света, од Канаде, Бугарске, Македоније, Русије, Кине, Србије... Ко најбоље понуди и за компанију и за државу, тај ће бити стратешки партнер кроз докапитализацију.

На коментаре да је почетна цена за ПКБ премала, реч је о 104,5 милиона евра, државни секретар позива оне који тако мисле - да купе ПКБ.

- Имамо процењену вредност која је 208 милиона евра и са друге стране по закону о приватизацији почетну цену која је 50 одсто процењене - каже Стевановић. - Када дође до надметања и када се поступак оконча, имаћемо реалну вредност ПКБ. То што је држава одредила минималну цену, не значи да неко сутра тај ПКБ не може да плати милијарду, две или пет милијарди долара. Али, ти генијалци који сматрају да је цена ниска и да је све бесцење, замолио бих их да они купе по тој ниској цени ПКБ и да наставе пословање.

НАСТАВИЋЕ ПРИВАТИЗАЦИЈУ

За МСК није било заинтересованих на другом тендеру. У Министарству привреде су водили разговоре са потенцијалним купцима, да су имали и писма о заинтересованости, али да је изостало јављање на позив.

- МСК има позитивно текуће пословање, тако да на средњи рок сигурност за раднике и државу постоји - рекао је Стевановић. - Али дугорочно решење за МСК је приватизација и наставићемо у том правцу да радимо. Да тражимо потенцијалне инвеститоре, а са друге да одржавамо позитивно текуће пословање.

Компанија Форма идеале купила крагујевачке Метал системе из стечаја за 4,7 милиона евра

Шта ће бити са радницима у погону Вакер Нојсена?

Пише: З. Радовановић

Најпознатији домаћи произвођач намештаја, компанија Форма идеале из Крагујевца, управо је, сазнаје наш лист, излицитирала куповину крагујевачке фабрике Метал системи која је до

средине 2015, односно до покретање стечајног поступка, производила галове ланце и процесну опрему.

Форма идеале Метал системе купује као правно лице, што значи комплетно предузеће, а не поједине делове или опрему како се најчешће продају фирме у стечају. Фабрика је продата на првој лицитацији, по почетној цени од око 4,7 милиона евра, јер Форма идеале, иако једини учесник, није чекала други или трећи круг продаје на којима би цена, према важећим прописима, била мања и до милион евра.

То што је произвођач намештаја купио фирму из металског комплекса за, како се овде процењује, поприлично „велике новце“, нагони на размишљање о правим мотивима купца. Он се, међутим, као ни држава која је већински поверилац, не оглашавају, што оставља поприлично велики простор за шпекулације о стварним намерама компаније Форме идеале.

Преовлађују процене да ће Форма идеале купљене погоне и пословни простор на локацији некадашње крагујевачке Индустрије „Филип Кљајић“, где су израђивани галови ланци и онај у кругу Заставе где је процесна опрема, да претвори у магацине и изложбене салоне. Тим пре што је фабрички круг бивше Индустрије „Филип Кљајић“ лоциран у старој Индустријској зони, која је данас практично део ширег крагујевачког градског језгра.

Има, међутим, и оних који сматрају да је без обзира на стечај, нелогично да се једна таква фабрика претвори у магацински простор, јер је у адаптацију и опремање погона који се простиру на више хектара, не тако давно уложено више од десет милиона евра.

Јавност такође интригира непознаница везана за даљу судбину огранка немачко-аустријског конзорцијума Вакер Нојсен у Крагујевцу који у закупљеном погону Метал система производи делове за грађевинске машине и на том производном програму запошљава око 250 крагујевачких металаца. Да ли је продајом Метал система доведен у питање о(п)станак Вакер Нојсена, питања су без одговора.

Запослени у државној фабрици у Бујановцу још чекају социјални програм

Радници Гумопластике у штрајку осам месеци

Пише: Љ. Буквић

У фабрици Гумопластика из Бујановца више од 60 радника је у тоталној обустави рада још од децембра прошле године.

У штрајк су ушли тражећи од већинског власника државе да им исплати дуговања и понуди социјални програм за који су се готово сви пријавили још јуна 2017. Међутим, социјални програм ни четири месеца од нашег првог текста о проблему запослених у државној фирми на југу Србије, није исплаћен. Најпре се, како је Данасу крајем марта објашњено из Министарства рада, чекало да држава усвоји Одлуку којом се утврђује програм решавања вишка запослених за ову годину. Одлука је усвојена у априлу, међутим, радници Гумопластике ни до данас нису стигли на ред.

– Комисија која доноси одлуку о томе када ће и колико новца за кога бити издвојено из тог фонда заседала је и прошлог понедељка, али о Гумопластици није било речи. Наш председник синдиката је био на том састанку, реаговао је и обећано је да ћемо доћи на ред – каже за Данас председник штрајкачког одбора и повереник УГС Независност Славољуб Ристић.

Он тврди да је из фирме држави прослеђена сва тражена документација, чак и накнадно тражени подаци о запошљавањима након 2013. и да је то све завршено још почетком јуна.

– Још се, међутим, ништа није десило. Радници и даље не раде, дугови предузећа се гомилају, а запослени нису примили ништа ове године, ни плату, ни топли оброк, превоз, није уплаћено ни социјално, пензионо – напомиње Ристић.

И док из Владе Србије није стигао одговор, у Министарству рада за Данас кажу да се средства одобравају на основу поднетог захтева са потребном документацијом и на предлог радне групе

у којој су осим представника њиховог Министарства још и представници министарстава финансија и привреде, али и репрезентативних социјалних партнера на републичком нивоу.

– Када ће и да ли ће ДОО Гумопластика из Бујановца бити одобрена средства за решавање вишка запослених зависи од наведеног друштва када ће надлежном министарству за послове рада и запошљавања доставити потребну документацију. Напомињемо да до данас предузеће ДОО Гумопластика, иако их је надлежно Министарство благовремено обавестило да достави допуну потребне документације, како би се стекли услови за оцену и разматрање достављене документације на седници Радне групе, то још увек није учинило – истиче се у одговору Министарства рада.

Не рачунајући 2018, држава запосленима у Гумопластици дугује више од 12 милиона динара за зараде јер су радници тужили и добили на суду већинског власника – државу која им је годинама уназад плаћала зараде знатно ниже од прописаног минималца. Наиме, плате запосленима у овој фабрици која се бави прерадом гуме, пластике и метала биле су између 8.000 и 15.000 динара.

Због тога су 43 радника тужила послодавца и сви имају правоснажне пресуде на основу којих би требало да добију 7,2 милиона динара зато што су годинама, закључно са 2016, примали много мање од законског минимума. Вештачењем је утврђено да држава дугује и 31 раднику који нису тужили послодавца и то 5,4 милиона динара.

Ристић каже за Данас да је ситуација у фабрици годинама била лоша, и да је јуна прошле године поднет захтев за приватизацију, те да је Влада септембра 2017. на седници одлучила да у овој фирми покрене приватизацију. Министарство привреде је октобра прошле године расписало јавни позив за прикупљање писмених понуда о заинтересованости за куповину, али од тога није било ништа.

Република Србија има више од 85 одсто удела у власништву Гумопластике. Остатак је распоређен између неколико јавних предузећа, локалних и републичких, али и приватних лица. Према подацима Агенције за привредне регистре ова фабрика је прошлу годину завршила у минусу од 1,48 милиона динара, а годину пре тога минус у каси био је 3,9 милиона динара.

Ристић: Нису нам дали да блокирамо пут

Повереник УГС Независност Славољуб Ристић каже да су прошлог четвртка најавили да ће блокирати магистрални пут ка Куманову, али им то није омогућено.

– Дobili смо позив из полиције и речено нам је да не можемо да блокирамо пут, да на то немамо право. Писали смо свима министрима, председнику државе, Скупштине, али никакав одговор нисмо добили – истиче Ристић.